

*Вступне слово Уповноваженого
Верховної Ради України з прав людини
Дмитра Лубінця*

2024 рік став роком стійкості та міцності в усіх сферах: нам доводилося шукати нові рішення та точки опори на національному рівні, на міжнародному – не давати зникнути з порядку денного питанню України і наслідків жорстокої війни, розв’язаної Росією ще 2014 року. Виклики доводилося долати в усіх сферах, зокрема і задля захисту прав людини.

РФ провадить гібридну війну, спрямовану на руйнування української державності та нашої нації загалом. Упродовж року в Україні пролунало майже 22 тисячі сигналів повітряної тривоги, Росія атакувала українців більш як 12,5 тис. ракет і безпілотників. Системним обстрілам піддають і критичну інфраструктуру, і цивільні об’єкти, що спричиняє численні жертви серед мирного населення. Кожне забране ворогом життя – трагедія для всієї України, удар по системі світової безпеки і міжнародному гуманітарному праву.

Паралельно на ТОТ України окупаційна влада продовжує застосовувати насильницькі зниснення задля придушення спротиву та залякування населення. Зафіксовано численні порушення прав українських дітей, яких піддають мілітаризації та перевихованню задля зміни їхньої ідентичності.

Усі ці злочинні дії – не лише частина глобальної стратегії Росії проти українського народу, а й прояв тотальної неповаги до прав людини та всіх демократичних цінностей. І Україна, як щит Європи, сьогодні продовжує боротьбу не лише за свою свободу та суверенітет, а й за існування демократії.

Війна, яку РФ провадить проти України, впливає на всі сфери життя і ситуацію з правами людини. Воєнний стан, який запроваджений в Україні після початку широкомасштабного вторгнення 2022 року і регулярно продовжується через триваючу збройну агресію проти України, стає причиною обмежень прав людини. Однак й ті сфери, в яких цих обмежень де-юре немає, зазнають негативний вплив війни. Наприклад, соціальна сфера, пенсійне законодавство, доступ до публічної інформації, захист прав національних спільнот, діяльність НПМ – усі ці сфери розвиваються під впливом війни і в її умовах.

Так сталося, що ми живемо за часів змін і великих випробувань. Уже котрий рік поспіль наша країна демонструє світові феномен української сили: коли жага волі та справедливості сильніші за страх і сумніви. У найважчі моменти ми знаходимо в собі сили йти далі, а це означає, що боротьба українського народу триває. І боротьба за права людини зокрема.

На щастя, ми маємо надійних друзів, які у найважчі час простягли руку допомоги і продовжують її тримати. Я вдячний усім партнерам, які вже тривалий час поряд, невтомно надають підтримку Секретаріату Уповноваженого, допомагаючи у здійсненні правозахисту в умовах війни.

Я дякую всім, хто кожний день починає з віри в Україну. Хто пише її історію та вкладається в її майбутнє: Захисникам і Захисницям, громадянському суспільству, кожному і кожній, хто на своєму місці, незважаючи ні на що, продовжує показувати стійкість. Пам’ятаймо тих, хто віддав своє життя у цій боротьбі. Робімо все від нас залежне, аби сила права взяла верх над

правом сили! Переконаний, що, маючи єдність і наполегливість, ми досягнемо результатів і захистимо права людини!